

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2750/05
09.03.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović i Sofije Vagner-Ličenoski, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa AB advokat, protiv tuženog BB, koga zastupa BV advokat, radi činidbe i po protivtužbi tuženog BB protiv tužioca AA, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pirotu Gž.252/05 od 21.6.2005. godine, u sednici održanoj dana 9.3.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE presuda Okružnog suda u Pirotu Gž.252/05 od 21.6.2005. godine i presuda Opštinskog suda u Dimitrovgradu P.3/04 od 30.9.2004. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Pirotu Gž.252/05 od 21.6.2005. godine odbijena je žalba tuženog i potvrđena presuda Opštinskog suda u Dimitrovgradu P.3/04 od 30.9.2004. godine kojom je: 1) naloženo tuženom da ukloni betonsku ogradu i pomoćne objekte: jednu prostoriju oko 6m², betonski plato površine 3,20m², ivičnjak površine 1,40m², svinjac i poljski VC sa parcele tužioca k.p.br. aa KO VV i to sa prostora koji granični sa parcelom tuženog k.p.br.bb KO VV, a koji ima mere i granice bliže označene u ovom stavu izreke i tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 28.500,00 dinara; 2) usvojen prigovor presuđene stvari i protivtužba tuženog odbačena.

Protiv ove drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac je dostavio odgovor na reviziju.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 386. Zakona o parničnom postupku (ZPP) koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br.125/04) i našao da je revizija osnovana.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, presudom Opštinskog suda u Dimitrovgradu P.176/99 od 29.5.2000. godine, koja je postala pravosnažna 10.5.2002. godine donetom u parnici koja je tekla između tužioca i tuženog, utvrđeno je da je tuženi zauzeo prostor od k.p.br.aa KO VV na kojoj tužilac ima pravo korišćenja, koje zauzeće je učinjeno betonskom ogradom izgrađenom od strane tuženog i obavezan tuženi da ovaj prostor ustupi tužiocu u državinu i na trajno korišćenje. Rešenjem I.64/2001 od 24.4.2002. godine tužiocu je predat zauzeti deo parcele. Sporna katastarska parcela je gradsko građevinsko zemljište u državninoj svojini Republike Srbije. Tužilac tužbom u ovoj parnici zahteva uklanjanje betonske ograde i pomoćnih objekata sa sporne parcele, a tuženi protivtužbom zahteva utvrđenje prava svojine na zemljištu na kome su izgrađeni sporni objekti i zemljištu koje je neophodno za redovnu upotrebu tog zemljišta.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su zaključili da je zahtev tužioca za uklanjanje betonske ograde i pomoćnih objekata kojima je tuženi izvršio zauzeće sporne katastarske parcele na kojoj tužilac ima pravo korišćenja osnovan, a da je o zahtevu protivtužbe za utvrđenje prava svojine na spornom zemljištu već pravosnažno presuđeno.

Revizijom tuženog se osnovano ukazuje da je u postupku pred nižestepenim sudovima učinjena bitna povreda iz člana 354. stav 1. tačka 12. u vezi člana 187. stav 3. ZPP i da je zbog pogrešne primene materijalnog prava činjenično stanje nepotpuno utvrđeno.

Zahtevi tužbe za uklanjanje betonske ograde i pomoćnih objekata sa sporne katastarske parcele i protivtužbe za utvrđenje prava svojine na spornom delu ove katastarske parcele su u koneksnom odnosu, a donošenjem pravosnažne presude u ranije vođenoj parnici kojom je po tužbi tužioca utvrđeno zauzeće sporne katastarske parcele i obavezan tuženi na predaju zauzetog dela sporne katastarske parcele, nije pravosnažno presuđeno i o zahtevu protivtužbe za utvrđenje prava svojine spornog dela gradskog građevinskog zemljišta u državnoj svojini Republike Srbije, budući da u smislu člana 333. stav 2. ZPP u pogledu ovih zahteva nema identiteta ni činjeničnog ni pravnog osnova.

Kako su nižestepeni sudovi zaključili da je u pogledu zahteva protivtužbe stvar pravosnažno presuđena, a od odluke o protivtužbenom zahtevu u smislu člana 187. stav 3. ZPP zavisi odluka o zahtevu tužbe za činidbu (uklanjanje objekta), Vrhovni sud je na osnovu člana 394. stav 1. u vezi člana 395. stav 2. ZPP ukinuo nižestepene presude i odlučio kao u izreci.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će otkloniti rečene nedostatke, utvrditi okolnosti koje su od odlučnog

značaja za ocenu stvarne legitimacije stranaka za utvrđivanje prava svojine na delu spornog gradskog građevinskog zemljišta sada u državnoj svojini Republike Srbije i doneti zakonitu i pravilnu odluku.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd